

3. Bahrman M.P.; Johnson B.K. (2007). The ABCs of HVDC transmission technologies. IEEE Power and Energy Magazine. Vol. 5 (no. 2), с. 32-44.
4. Astrom U., Westman B., Lescale V., Asplund G. (2005). Power transmission with HVDC at voltages above 600 kV. IEEE Power Engineering Society Inaugural Conference and Exposition in Africa, с. 44-50.
5. Bharani V. (2013) ADVANCEMENTS IN HVDC TRANSMISSION AND FACTS TECHNOLOGY /[Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.researchgate.net/publication/256087322_ADVANCEMENTS_IN_HVDC_TRANSMISSION_AND_FACTS_TECHNOLOGY. Last accessed 2017.

Буряк, А.В. Особливості взаємодії соціально та екологічно відповідальних компаній зі стейкхолдерами на основі узгодження їх інформаційних запитів у різних секторах економіки [Текст] / А.В. Буряк // Матеріали XIII Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка та менеджмент у кризовий період». – Вінниця: ФОП Корзун Д.Ю., 2017. – С. 27-29.

FEATURES OF INTERACTION BETWEEN SOCIALLY AND ENVIRONMENTALLY RESPONSIBLE COMPANIES AND STAKEHOLDERS ON THE BASIS OF ACQUISITION OF THEIR INFORMATION REQUESTS IN VARIOUS SECTORS OF THE ECONOMY

Buriak Anna Volodymyrivna

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor

Department of Finance, Banking and Insurance

Sumy State University

Sumy, Ukraine

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ СОЦІАЛЬНО ТА ЕКОЛОГІЧНО ВІДПОВІДАЛЬНИХ КОМПАНІЙ ЗІ СТЕЙКХОЛДРАМИ НА ОСНОВІ УЗГОДЖЕННЯ ЇХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ЗАПИТІВ У РІЗНИХ СЕКТОРАХ ЕКОНОМІКИ

Буряк Анна Володимирівна

к.е.н., доцент

кафедра фінансів, банківської справи та страхування

Сумський державний університет

м. Суми, Україна

Summary. The definition of socially and environmentally responsible companies and examples of these companies are given in the paper. The basic groups of stakeholders of socially and environmentally responsible companies are defined. The tools of interaction with them are analysed in the context of coordinating their information requests.

Keywords: Socially and environmentally responsible companies, stakeholders, stakeholder map, stakeholder matrix.

Анотація. В роботі наведена дефініція соціально та екологічно відповідальних компаній, наведені приклади. Визначені основні групи стейкхолдерів соціально та екологічно відповідальних компаній, проаналізовані інструменти організації взаємодії з ними в контексті узгодження їх інформаційних запитів.

Ключові слова: Соціально та екологічно відповідальні компанії, стейкхолдери, карта зацікавлених сторін, матриця стейкхолдерів.

До соціально та екологічно відповідальних компаній відносяться такі суб'єкти господарської діяльності, які

- реалізують соціально та екологічно орієнтовані програми та заходи;

Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції «Економіка та менеджмент у кризовий період»

- витрачають частину свого прибутку на суспільно важливі проекти на добровільній основі.

У 2017 році до ТОП-20 найбільш соціально відповідальних компаній були включені такі виробники як Ben&Jerry's, Apple, Cisco, Dell, Virgin Atlantic, Levi Strauss & Co. та інші [1]. За основний критерій було взято масштаб та результативність соціальних ініціатив, які ці компанії впроваджують. Цікавим є той факт, що в більшості випадків соціально відповідальна діяльність цих організацій є на додаток і екологічно спрямованою. Так, наприклад, друга в рейтингу, компанія Bosch, інвестує 50% свого бюджету у технології, що підтримують збереження та охорону навколишнього середовища. Програма «Bosch eXchange» відновлює використані автомобільні компоненти, що призводить до скорочення викидів CO₂ на рік на 23 000 тон порівняно з новим виробництвом. На третьому місці у згаданому рейтингу знаходиться компанія "Starbucks", яка зобов'язалась до 2025 року висадити 100 мільйонів кавових дерев для фермерських господарств [1].

Компанії провадять свою соціально та екологічно відповідальну діяльність, в тому числі вивчаючи та задовольняючи інтереси зацікавлених сторін.

Засновник сучасної теорії стейкхолдерів Едвард Фрімен розрізняє зовнішні та внутрішні зацікавлені сторони організації. При цьому як ті, так і інші можуть і впливати на діяльність компанії, і відчувати зворотній вплив від виробництва компанією продукції, надаваних послуг чи інших результатів роботи [2].

До зовнішніх стейкхолдерів соціально та екологічно відповідальних компаній відносять:

- клієнтів (покупців, споживачів);
- неурядові організації (в тому числі екологічного спрямування);
- місцеву громаду;
- державні та місцеві органи влади;
- конкурентів;
- постачальників;
- партнерів;
- освітні центри та наукові установи.

Серед внутрішніх стейкхолдерів зазвичай виділяють:

- власників компанії;
- акціонерів;
- найманих працівників.

Одними з інструментів організації взаємодії із зацікавленими сторонами соціально та екологічно відповідальних компаній є складання карти та матриці стейкхолдерів.

Карта зацікавлених сторін є суб'єктивним уявленням (образом) індивіда або групи про оточення бізнесу. Цей образ відображається графічно у вигляді деякої схеми (рисунок). На карті виділяються три концентричні області: 1) область повноважень / відповідальності; 2) область прямого впливу; 3) область опосередкованого впливу [3].

В матриці стейкхолдерів визначаються групи стейкхолдерів, їх інтереси, оцінка впливу та потенційні стратегії для майбутнього діалогу.

Особливістю соціально та екологічно відповідальних компаній є вагома роль таких стейкхолдерів як неурядові організації (в тому числі екологічного спрямування), місцевої громади, а також освітніх центрів та наукових установ.

Література:

1. Vilas N. Top 20 Corporate Social Responsibility Initiatives for 2017 [Електронний ресурс] / Nupur Vilas // Hiring Success. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://smartrecruiters.com/blog/top-20-corporate-social-responsibility-initiatives-for-2017/>.
2. Freeman R.E. Strategic management: a stakeholder approach / Freeman R.E. – Boston: Pitman Publishing, 1984. – 276 p.

3. Фурта С.Д. Карта заинтересованных сторон - инструмент анализа окружения бизнеса / С.Д. Фурта, Т.Б. Соломатина [Текст] // Всероссийский научный и общественно-просветительский журнал «Инициативы XXI века». – 2010. – № 1.

METHODS THAT ARE USED IN INTERNATIONAL ECONOMIC LAW

Chupilka Dariya

student

Department of International Economics, Natural Resources and Economic Theory

Faculty of Economics

Zaporizhzhya National University

Zaporizhzhya, Ukraine

Scientific supervisor – Candidate of Law Alena Aganina

МЕТОДИ, ЯКІ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ У МІЖНАРОДНОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ ПРАВІ

Чупилка Дар'я Олександрівна

студентка

кафедра міжнародної економіки, природних ресурсів і економічної теорії

економічний факультет

Запорізький національний університет

м. Запоріжжя, Україна

Науковий керівник – к.ю.н. Аганіна Альона Олександрівна

Summary: the author investigates the methods of international economic law, with the help of the principles of international law, norms of international treaties, customs, judicial and arbitration practice. The analysis of special methods of international economic law is carried out.

Keywords: a substantive method, international economic law, a method of legal regulation, a special method and a collision method.

Анотація: автор досліджує методи міжнародного економічного права, за допомогою принципів міжнародного права, норм міжнародних договорів, звичаїв, судової та арбітражної практики. Проведено аналіз спеціальних методів міжнародного економічного права.

Ключові слова: матеріально-правовий метод, міжнародне економічне право, метод правового регулювання, спеціальний метод та колізійний метод.

Матеріально-правовий метод — є сукупністю способів та засобів регулювання міжнародних відносин за допомогою принципів міжнародного права, норм міжнародних договорів, торговельних звичаїв, судової та арбітражної практики [3].

Міжнародне економічне право — це система норм і принципів, що регулюють відносини між державами та міжнародними організаціями в процесі міжнародного економічного співробітництва [1]. Г. Шварценбергер підкреслював, що міжнародне економічне право охоплює лише ті економічні аспекти, котрі є об'єктом впливу міжнародного публічного права, і виключав внутрішнє регулювання, оскільки при цьому не створюються єдині для всіх держав норми і принципи [4].

Аналогічної точки зору дотримується і нідерландський юрист П. Верлорен ван Темаат. Він вважає, що до предмета міжнародного економічного права не можуть включатися національні норми, які регулюють зовнішні економічні зв'язки, і норми міжнародного приватного права.